

Consensus

Κατανεμημένα Συστήματα
2019-2020

<http://www.cslab.ece.ntua.gr/courses/distrib>

Τι θα δούμε

- Προβλήματα που απαιτούν συμφωνία
  - Πότε και γιατί
  - Ορισμός
- Byzantine Generals
  - Σύγχρονα συστήματα
  - Ασύγχρονα συστήματα
- Αδυναμία consensus
  - Πρακτικές λύσεις

Έχουμε δει ήδη...

- Mutual exclusion
  - Συμφωνία για το ποιος έχει πρόσβαση σε κάποιον πόρο
- Αλγόριθμοι εκλογών
  - Συμφωνία για το ποιος αναλαμβάνει κάποιον ξεχωριστό ρόλο
- Εκτέλεση κατανεμημένων transactions
  - Commit ή abort?
- Ολική διάταξη μηνυμάτων multicast
  - Ποια είναι η σειρά παράδοσης
- Συγχρονισμός replicas
- Γενικό πρόβλημα consensus:
  - *Πώς ερχόμαστε σε ομόφωνη απόφαση για μια συγκεκριμένη τιμή;*

Στόχος του consensus

- Επιτρέπει σε ομάδα διεργασιών να συμφωνήσουν σε ένα αποτέλεσμα
  - Όλες οι διεργασίες πρέπει να συμφωνήσουν στην ίδια τιμή
  - Η τιμή πρέπει να έχει υποβληθεί από τουλάχιστον μια διεργασία (ένας αλγόριθμος consensus δεν μπορεί απλώς να επινοήσει μια τιμή)

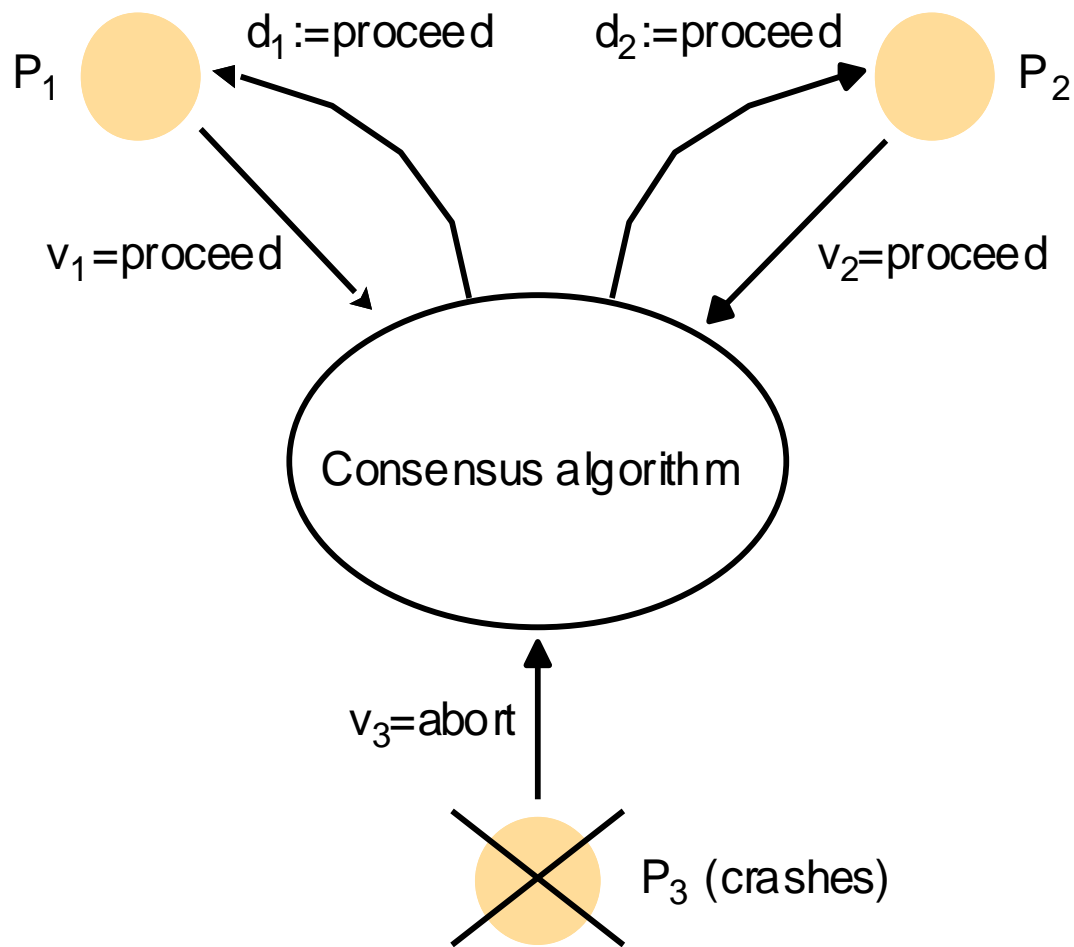
Μοντέλο συστήματος

- Οι διεργασίες αποτυγχάνουν
  - μόνο με *crash-stop*
  - Με οποιονδήποτε τρόπο – Βυζαντινά σφάλματα
- Σύγχρονο σύστημα: Όριο σε
  - Καθυστερήσεις μηνυμάτων
  - Μέγιστος χρόνος για κάθε βήμα επεξεργασίας
- Ασύγχρονο σύστημα: δεν υπάρχουν τέτοια όρια
  - Π.χ. το Internet

Ορισμός του προβλήματος

- N διεργασίες
- Αρχικά κάθε διεργασία p
  - Ξεκινά από απροσδιόριστη κατάσταση (undecided state)
  - Προτείνει μια αρχική τιμή από domain D
- Οι διεργασίες επικοινωνούν προσπαθώντας να συμφωνήσουν σε μια τιμή
  - Δεν μπορούν να αλλάξουν την απόφαση όταν μπουν σε decided state
- Το πρόβλημα consensus: Ορισμός πρωτοκόλλου έτσι ώστε
  - Όλες οι σωστές διεργασίες να θέσουν την ίδια τιμή
  - Ακόμα κι αν συμβεί σφάλμα

Consensus για 3 διεργασίες

Απαιτήσεις

- Ισχύς (validity)
  - Μπορούν να επιλεγούν μόνο τιμές που έχουν προταθεί
- Ομοιόμορφη συμφωνία
  - Δε γίνεται δύο κόμβοι να επιλέξουν διαφορετικές τιμές
- Ακεραιότητα (integrity)
  - Αν όλες οι σωστές διεργασίες προτείνουν την ίδια τιμή, τότε οποιαδήποτε διεργασία έχει έρθει σε decided state θα πρέπει να έχει επιλέξει την τιμή αυτή.
- Τερματισμός
  - Κάθε κόμβος θα επιλέξει τελικά (eventually) μια τιμή

Προς τη λύση

- Για απλότητα, θεωρούμε ότι δεν υπάρχουν σφάλματα
  - Οι διεργασίες στέλνουν με multicast προτεινόμενες τιμές στις άλλες
  - Περιμένουν μέχρι να συλλέξουν όλες τις N προτάσεις (μαζί με τη δική τους)
  - Αποφασίζουν με πλειοψηφία ($\perp$ ειδική τιμή για null)
    - Μπορεί να χρησιμοποιηθεί και minimum/maximum
- Δουλεύει γιατί...
  - Όλες οι διεργασίες καταλήγουν με το ίδιο σύνολο N τιμών
  - Η πλειοψηφία εξασφαλίζει ισχύ, συμφωνία και ακεραιότητα
- Τι γίνεται με σφάλματα;
  - Crash stop – σταματά να στέλνει τιμές
  - Arbitrary/byzantine failure – στέλνει διαφορετικές τιμές σε διαφορετικές διεργασίες

Σύγχρονο σύστημα+crash failures

- Χρησιμοποιεί βασικό multicast
  - Εγγυάται παράδοση από σωστές διεργασίες αν ο αποστολέας δεν πεθάνει
- Υποθέτει μόνο crash failures των διεργασιών
  - υποθέτουμε ότι μέχρι και f από τις N διεργασίες μπορεί να πεθάνουν
- Πώς δουλεύει...
  - σε $f + 1$ γύρους
  - Βασίζεται σε timeouts (σύγχρονο σύστημα)

Σύγχρονο σύστημα+crash failures

- Αρχικά
  - Κάθε διεργασία προτείνει μια τιμή από ένα σύνολο D
- Κάθε διεργασία
  - Διατηρεί το σύνολο τιμών V_r που έλαβε στον γύρο r
- Σε κάθε γύρο r , όπου $1 \leq r \leq f+1$, κάθε διεργασία
  - Στέλνει με multicasts τις τιμές που γνωρίζει σε όλες τις άλλες (μόνο τις τιμές που δεν έχει ξαναστείλει στο παρελθόν, δηλ $V_r - V_{r-1}$)
  - Λαμβάνει μηνύματα multicast, ανανεώνοντας το V_r με τυχόν νέες τιμές
- Στον γύρο $f+1$
  - Κάθε διεργασία διαλέγει την ελάχιστη τιμή από το σύνολο V_{f+1} ως τελική

Γιατί δουλεύει;

- Θέτει το timeout ίσο με τον μέγιστο χρόνο που θέλει μια σωστή διεργασία να στείλει multicast
- Έτσι μπορεί να αποφανθεί αν μια διεργασία έχει πεθάνει (αν δε λάβει μήνυμα)
- Αν μια διεργασία πεθάνει, κάποια τιμή μπορεί να μην προωθήθηκε
- Στον γύρο $f+1$
  - Όλες οι σωστές διεργασίες έχουν το ίδιο σύνολο τιμών
  - οπότε αποφασίζουν για την ίδια τιμή (minimum)
  - τουλάχιστον $f+1$ γύροι απαιτούνται για ανοχή σε f crash failures

Απόδειξη

- Ας υποθέσουμε ότι 2 σωστές διεργασίες p_i και p_j διαφέρουν στο τελικό σύνολο τιμών → proof by contradiction
  - Ας υποθέσουμε ότι η p_i έχει μια τιμή v που δεν έχει η p_j
  - Άρα η p_j δεν πρέπει να έχει λάβει την v σε κανένα γύρο
- Στον τελευταίο γύρο, κάποια τρίτη διεργασία p_k έστειλε v στην p_i και πέθανε πριν τη στείλει στην p_j .
- Οποιαδήποτε διεργασία που έστειλε v στον προτελευταίο γύρο πρέπει να πέθανε, αλλιώς θα είχαν λάβει και οι δύο p_k και p_j την τιμή v
  - Προχωρώντας έτσι, σε καθέναν από τους προηγούμενους γύρους θα πρέπει να πέθαινε τουλάχιστον μια διεργασία
- Αλλά υποθέσαμε το πολύ f σφάλματα και $f+1$ γύρους ==> contradiction.

Βυζαντινοί στρατηγοί

- Το πρόβλημα [Lamport 1982]
  - 3 ή περισσότεροι στρατηγοί πρέπει να αποφασίσουν επίθεση ή οπισθοχώρηση
  - Ένας διοικητής (commander) δίνει την εντολή
  - Οι υπόλοιποι (lieutenants) αποφασίζουν
  - Ένας ή περισσότεροι είναι προδότες (=αναξιόπιστοι)
    - Προτείνουν επίθεση σε κάποιους και οπισθοχώρηση στους άλλους
    - Μπορεί να είναι προδότες είτε commander είτε lieutenants!
- Απαιτήσεις
  - Όλοι οι πιστοί υπολοχαγοί θα ακολουθήσουν την ίδια εντολή
  - Αν ο commander είναι πιστός, τότε οι υπολοχαγοί πρέπει να αποφασίσουν την τιμή που πρότεινε ο commander

Βυζαντινοί στρατηγοί

- Διεργασίες με «βυζαντινά σφάλματα» (arbitrary failures)
  - f από τις N διεργασίες αναξιόπιστες
- Σε σύγχρονο σύστημα
  - Χρησιμοποιούμε timeout για ανίχνευση απουσίας μηνύματος
  - Δεν μπορούμε να αποφανθούμε αν η διεργασία κράσαρε ή απλώς δεν απαντάει
  - Αδυναμία consensus με $N \leq 3f$

Αλγόριθμος

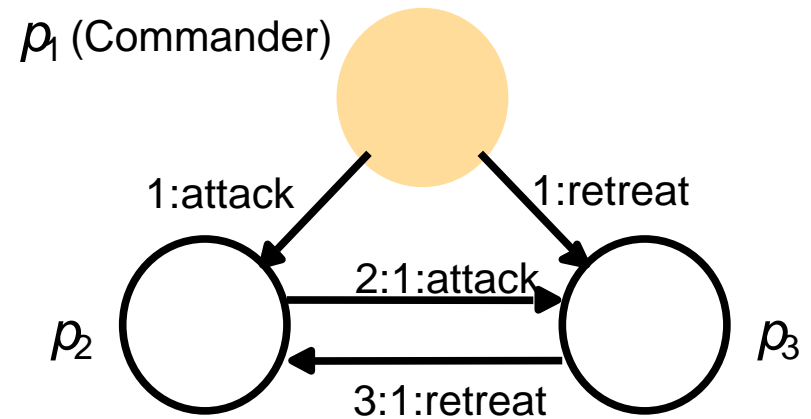
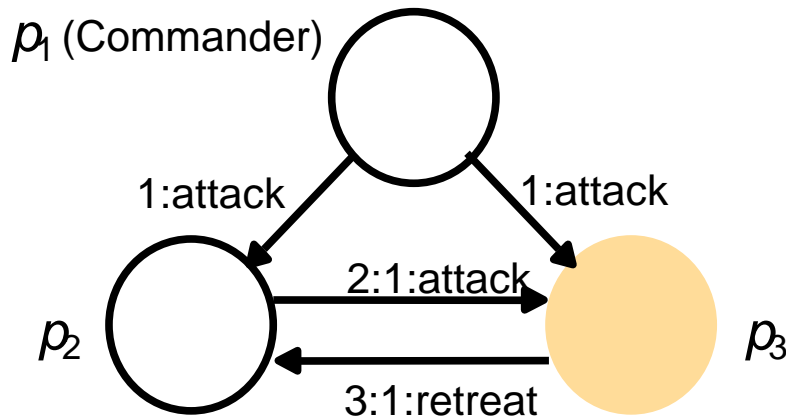
- commander sends value to each of the lieutenants (attack/retreat)
- each lieutenant sends value it received to its peers

3 Στρατηγοί

- Assume synchronous system
  - 3 processes, one faulty
  - proceed in rounds
  - messages ‘3:1:attack’ meaning ‘3 says 1 says attack’
- Problem! ‘1 says attack’ and ‘3 says 1 says retreat’
  - cannot tell which process is telling the truth!
  - goes away if digital signatures used...
- **BUT: What if commander is a traitor?**
- Show – no solution to agreement for $N=3$ and $f=1$
- Can generalise to impossibility for $N \leq 3f$

3 Βυζαντινοί Στρατηγοί

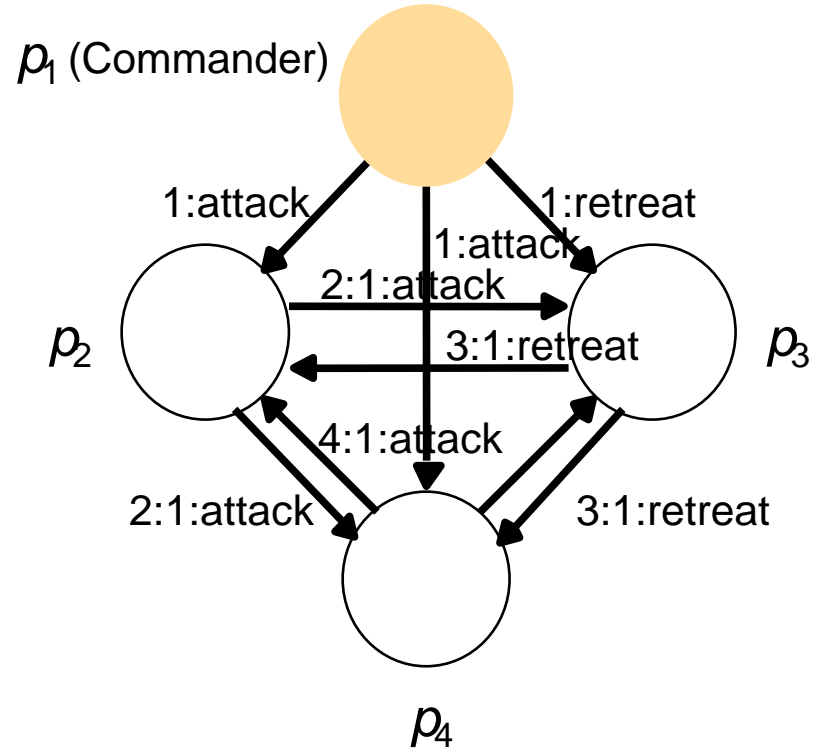
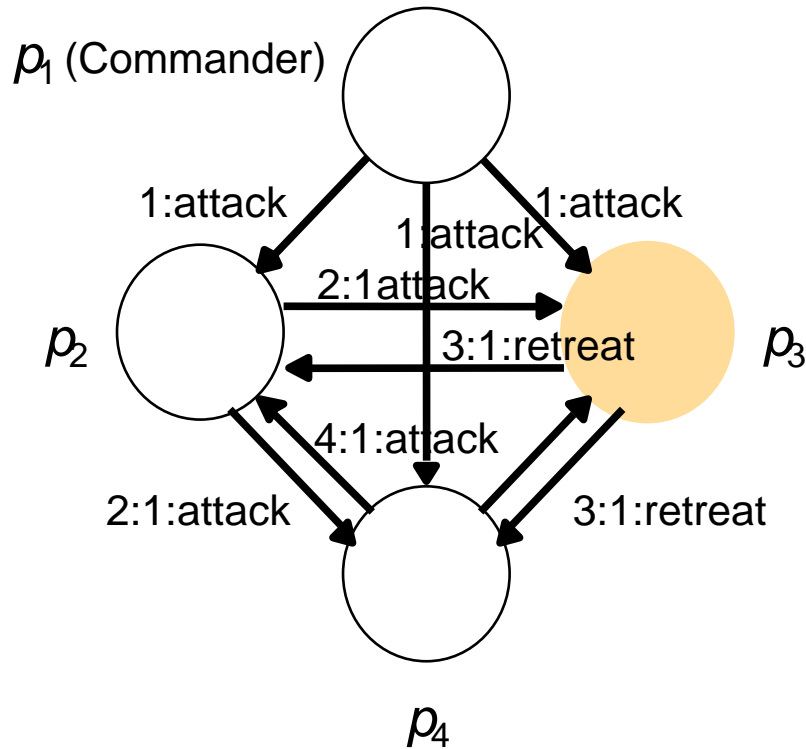

Faulty processes are shown coloured

Όμως...

- Solution exists for 4 processes with one faulty
  - if commander faulty, then correct lieutenants have gathered all values sent by the commander
  - if one lieutenant faulty, each correct lieutenant receives 2 copies of the value from the commander
- Thus – correct lieutenants can decide on majority of the values received
- Can generalize to $N \geq 3f + 1$

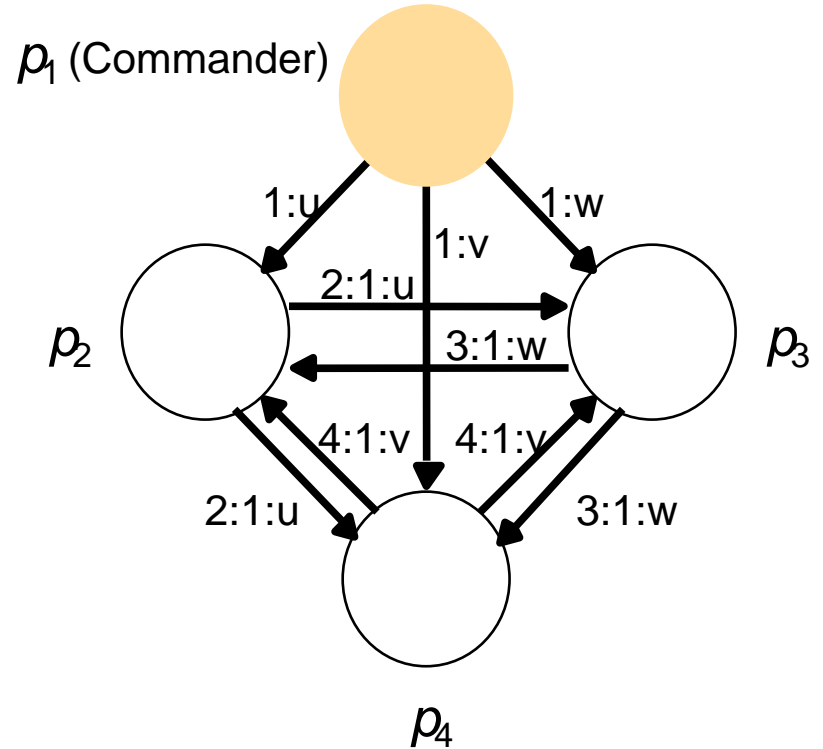
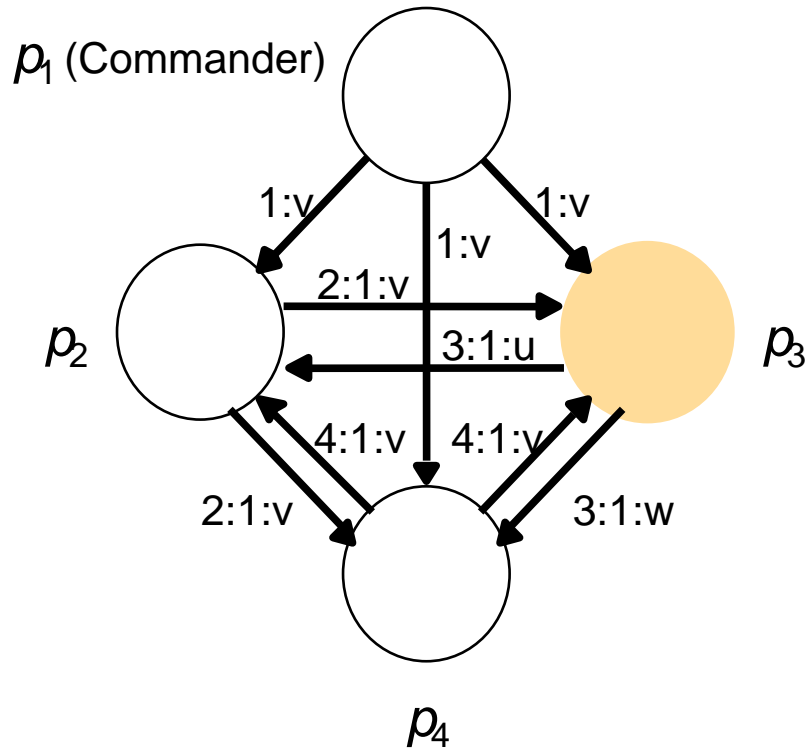
4 Byzantine Strategoi

Faulty processes are shown coloured

p_2 decides majority (attack, retreat, attack)
 p_4 decides majority (attack, attack, retreat)

4 Βυζαντινοί Στρατηγοί

Faulty processes are shown coloured

p_2 decides majority (v,u,v)
 p_4 decides majority (v,v,w)

No majority exists

Ασύγχρονο σύστημα

- Τα μηνύματα μπορούν να έχουν αυθαίρετη καθυστέρηση και οι επεξεργασίες να είναι αυθαίρετα αργές
- **Είναι αδύνατον να εγγυηθούμε ότι θα πετύχουμε consensus**
  - Ακόμα και μια αποτυχία είναι ικανή να αποτρέψει συμφωνία
  - Μια αργή διεργασία δε διακρίνεται από μια διεργασία που έχει πεθάνει
- Η αδυναμία ισχύει για οποιοδήποτε πρωτόκολλο consensus
- Αποδείχτηκε από Fischer, Lynch και Patterson το 1983 (FLP)
  - Λύθηκε διαφωνία που υπήρχε για μια δεκαετία

Είμαστε καταδικασμένοι;

- Τα ασύγχρονα συστήματα δεν μπορούν να εγγυηθούν ότι θα έρθουν σε συμφωνία ακόμα και με αποτυχία μιας μόνο διεργασίας
- Κλειδί: “εγγύηση”
  - Δε σημαίνει ότι οι διεργασίες δεν μπορούν να έρθουν σε συμφωνία αν μια από αυτές αποτύχει
  - Επιτρέπει συμφωνία με κάποια πιθανότητα μεγαλύτερη από 0
  - Στην πράξη πολλά συστήματα επιτυγχάνουν consensus
- Πώς το ξεπερνάμε;

Τεχνικές για να ξεπεράσουμε το αδύνατο

- Τεχνική 1: **κρύβουμε τις αποτυχίες** (crash-stop)
  - Χρήση persistent storage και τοπικών checkpoints
  - Μετά από αποτυχία, επανεκκίνηση της διεργασίας και ανάνηψη από το τελευταίο checkpoint
  - Μπορεί να εισάγει αυθαίρετες καθυστερήσεις
- Τεχνική 2: **χρησιμοποιούμε ανιχνευτές λαθών**
  - Π.χ., αν μια διεργασία είναι αργή, θεωρούμε ότι έχει αποτύχει
  - Τότε τη σκοτώνουμε πραγματικά ή αγνοούμε τα μηνύματά της από εκείνο το σημείο και μετά (fail-silent)
  - Αυτό μετατρέπει το ασύγχρονο σε σύγχρονο σύστημα
  - Οι ανιχνευτές λαθών δεν είναι 100% ακριβείς και απαιτούν μεγάλο timeout για να έχουν μια λογική συμπεριφορά

Σκοπός ενός αλγορίθμου consensus

- Ανοχή σε σφάλματα
  - Δεν μπλοκάρει όταν η πλειονότητα των διεργασιών δουλεύουν
- Συμφωνία σε ένα αποτέλεσμα ανάμεσα σε ομάδα διεργασιών ακόμα κι αν:
  - Κάποιες διεργασίες πεθάνουν
  - Κάποια μηνύματα χαθούν ή έρθουν εκτός σειράς
  - Αν παραδοθούν, τα μηνύματα δεν αλλοιώνονται

Paxos

- Ένας αλγόριθμος consensus
  - Ένας από τους πιο αποδοτικούς και κομψούς αλγορίθμους
  - Πασίγνωστος
- Τι γίνεται με το FLP (impossibility of consensus)?
  - Προφανώς δε λύνει το FLP
  - Βασίζεται σε ανιχνευτές σφαλμάτων για παράκαμψη

Η ιστορία

- Δημιουργήθηκε από τον Leslie Lamport
- Το abstract του paper
  - *“Recent archaeological discoveries on the island of Paxos reveal that the parliament functioned despite the peripatetic propensity of its part-time legislators. The legislators maintained consistent copies of the parliamentary record, despite their frequent forays from the chamber and the forgetfulness of their messengers. The Paxos parliament’s protocol provides a new way of implementing the state-machine approach to the design of distributed systems.”*

Η ιστορία

- Ο κόσμος αρχικά νόμιζε ότι πρόκειται για αστείο
- Ο Lamport δημοσίευσε τελικά το paper 8 χρόνια μετά τη συγγραφή του, το 1998 (“The Part-Time Parliament”)
- Κανείς δεν το καταλάβαινε
- Ο Lamport έγραψε άλλο paper που εξηγεί το Paxos σε απλά Αγγλικά
  - Τίτλος: “Paxos Made Simple”
  - Abstract: “The Paxos algorithm, when presented in plain English, is very simple.”
- Ακόμα κι έτσι, ο αλγόριθμος είναι δυσνόητος

Τελικά όμως...

- Πολλά πραγματικά συστήματα υλοποιούν το Paxos
  - Google Chubby
  - MS Bing cluster management
  - AWS
  - Cassandra
- Amazon CTO Werner Vogels (σε blog post “Job Openings in My Group”)
  - *“What kind of things am I looking for in you?”*
  - *“You know your distributed systems theory: You know about logical time, snapshots, stability, message ordering, but also acid and multi-level transactions. You have heard about the FLP impossibility argument. You know why failure detectors can solve it (but you do not have to remember which one diamond-w was). **You have at least once tried to understand Paxos by reading the original paper.**”*

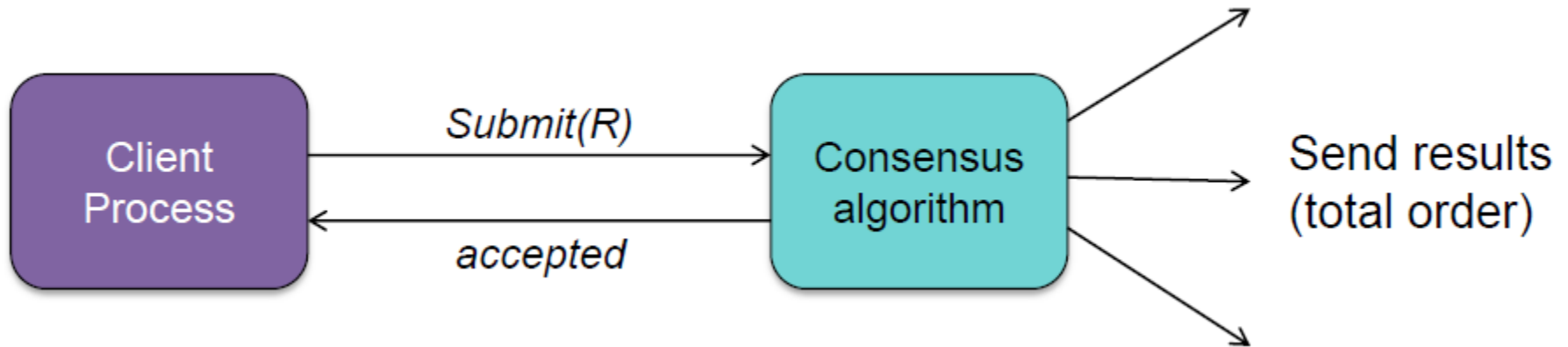
Υποθέσεις

- Το δίκτυο είναι ασύγχρονο με καθυστερήσεις στα μηνύματα
- Το δίκτυο μπορεί να χάσει μηνύματα ή να τα στείλει περισσότερες από μια φορές αλλά δεν μπορεί να τα αλλοιώσει
- Οι διεργασίες μπορεί να κρυστάλλουν (και να σταματήσουν)
- Οι διεργασίες έχουν *permanent storage* (δίσκο)
- Οι διεργασίες μπορούν να προτείνουν τιμές
- Ο στόχος είναι όλες οι διεργασίες να συμφωνήσουν σε μία από τις προτεινόμενες τιμές

Επιθυμητές ιδιότητες

- Safety
  - Μπορεί να επιλεγεί μόνο τιμή που έχει προταθεί
  - Επιλέγεται μια μόνο τιμή
  - Μια διεργασία μαθαίνει μια τιμή μόνο αν έχει επιλεγεί
- Liveness
  - Κάποια προτεινόμενη τιμή επιλέγεται τελικά (eventually)
  - Αν επιλεγεί μια τιμή, κάθε διεργασία τελικά θα τη μάθει

Η οπτική του χρήστη

- while (submit_request(R) != ACCEPTED) ;
- Το R θα μπορούσε να είναι ένα key:value ζεύγος μιας βάσης

Οι παίκτες του Paxos

- **Client:**
  - Στέλνει ένα αίτημα
- **Proposers:**
  - Λαμβάνουν αίτημα από τον client και τρέχουν το πρωτόκολλο
  - Leader: Εκλεγμένος coordinator ανάμεσα στους proposers (δεν είναι απαραίτητος, απλώς απλοποιεί τη διάταξη μηνυμάτων και διασφαλίζει ότι δεν υπάρχει διαφωνία)
- **Acceptors:**
  - Πολλαπλές διεργασίες που θυμούνται το state του πρωτοκόλλου
  - Quorum = πλειονότητα από acceptors
- **Learners:**
  - Όταν οι acceptors συμφωνήσουν, ο learner εκτελεί το αίτημα ή/και στέλνει απάντηση στον client

Διαφορετικοί ρόλοι μπορεί να
συνυπάρχουν στον ίδιο κόμβο

Τι κάνει το Paxos

- Κάθε πρόταση (αίτημα) έχει ένα ID.
  - $(proposal\ \#, value) == (N, V)$
  - Ο αύξων αριθμός του proposal είναι καθολικά μοναδικός
- Τρεις φάσεις
  - Φάση Prepare: ένας proposer μαθαίνει όλα τα προηγούμενα proposals από τους acceptors.
  - Φάση Propose: ένας proposer στέλνει proposal.
  - Φάση Learn: οι learners μαθαίνουν το αποτέλεσμα

Τι κάνει το Ραχος

- Proposers
  - Πριν να προτείνει κάποιος proposer θα ρωτήσει τους acceptors αν έχει ήδη προταθεί κάποια άλλη τιμή
  - Αν ναι, ο proposer θα προτείνει την ίδια
  - Η συμπεριφορά είναι αλτρουιστική: Ο στόχος του κάθε proposer είναι η ομοφωνία, όχι να επιλεγεί η τιμή που προτείνει
- Acceptors
  - Ο στόχος είναι να επιλέξει το proposal με τον μεγαλύτερο αύξοντα αριθμό από όλους τους proposers
- Learners
  - Οι learners είναι παθητικοί και περιμένουν το αποτέλεσμα

1^η φάση

- Ένας proposer επιλέγει τον αύξοντα αριθμό N του proposal του και στέλνει *prepare request* στους acceptors με προτεινόμενη τιμή v .
  - “Hey, have you accepted any proposal yet?”
- Ένας acceptor πρέπει να απαντήσει:
  - Αν το proposal έχει μεγαλύτερο N από όλα τα proposals που έχει δεχτεί μέχρι τώρα τότε στέλνει υπόσχεση να μη δεχτεί πλέον κανένα proposal με αύξοντα αριθμό μικρότερο του N
  - Αν έχει ήδη δεχτεί κάποιο proposal, συμπεριλαμβάνει και την τιμή N' και v' του proposal με τον μεγαλύτερο αύξοντα αριθμό
  - Αν έχει ήδη δεχτεί proposal με $N' > N$ αγνοεί το request (ή στέλνει nack)

2^η φάση

- Αν ένας proposer λάβει απάντηση από την πλειοψηφία, τότε στέλνει *accept request* για το proposal (N, V).
  - V: Η τιμή του proposal με τον μεγαλύτερο αύξοντα αριθμό N (από αυτές που επεστράφησαν στην 1^η φάση).
- Μετά τη λήψη του (N, V), οι acceptors είτε:
  - Το δέχονται
  - Το απορρίπτουν αν υπάρχει άλλο prepare request με N' μεγαλύτερο του N και έχει απαντήσει σε αυτό

3^η φάση

- Οι learners πρέπει να μάθουν ποια τιμή επελέγη
- Ένας τρόπος: Κάθε acceptor απαντάει σε όλους τους learners
  - ακριβό
- Άλλος τρόπος: εκλογή “distinguished learner”
  - Οι Acceptors απαντούν σε αυτόν
  - Αυτός ενημερώνει τους υπόλοιπους
  - Επιρρεπές σε σφάλματα
- Μίξη των δύο: σύνολο από distinguished learners

Πρόβλημα

- *race condition για τα proposals.*
- Η P_0 ολοκληρώνει την φάση 1 με proposal number N_0
- Προτού η P_0 ξεκινήσει την φάση 2, η P_1 ξεκινά και ολοκληρώνει την φάση 1 με proposal number $N_1 > N_0$
- Η P_0 ολοκληρώνει την φάση 2, οι acceptors το απορρίπτουν
- Προτού η P_1 ξεκινήσει την φάση 2, η P_0 ξεκινά ξανά και ολοκληρώνει την φάση 1 με proposal number $N_2 > N_1$
- Η P_1 ολοκληρώνει την φάση 2, οι acceptors το απορρίπτουν
- ... (συνεχίζεται επ' άπειρον)

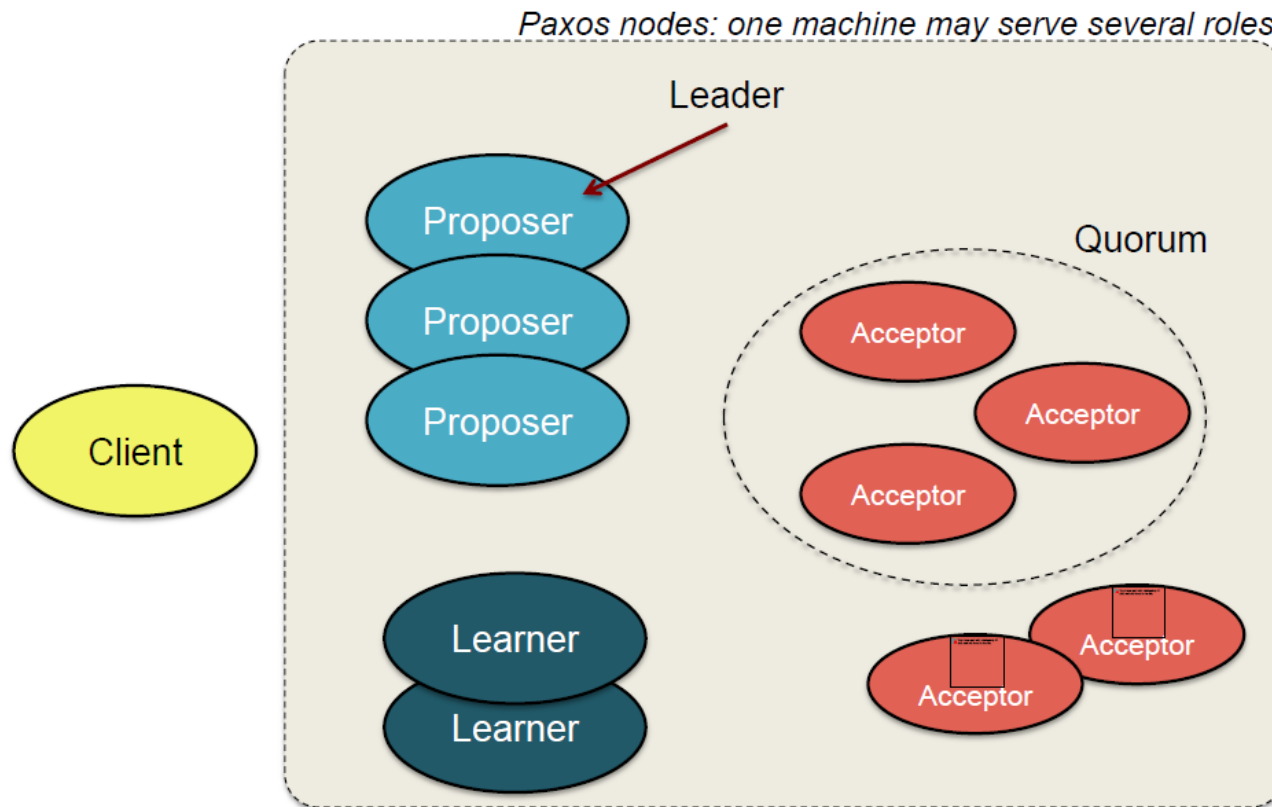
Λύση

- Λύση: εκλογή ενός διακεκριμένου proposer
- Αν ο proposer μπορεί να επικοινωνήσει επιτυχώς με την πλειονότητα των κόμβων, τότε το πρωτόκολλο εξασφαλίζει liveness.
  - δηλαδή, το Paxos έχει ανοχή σε $f < 1/2 * N$ σφάλματα

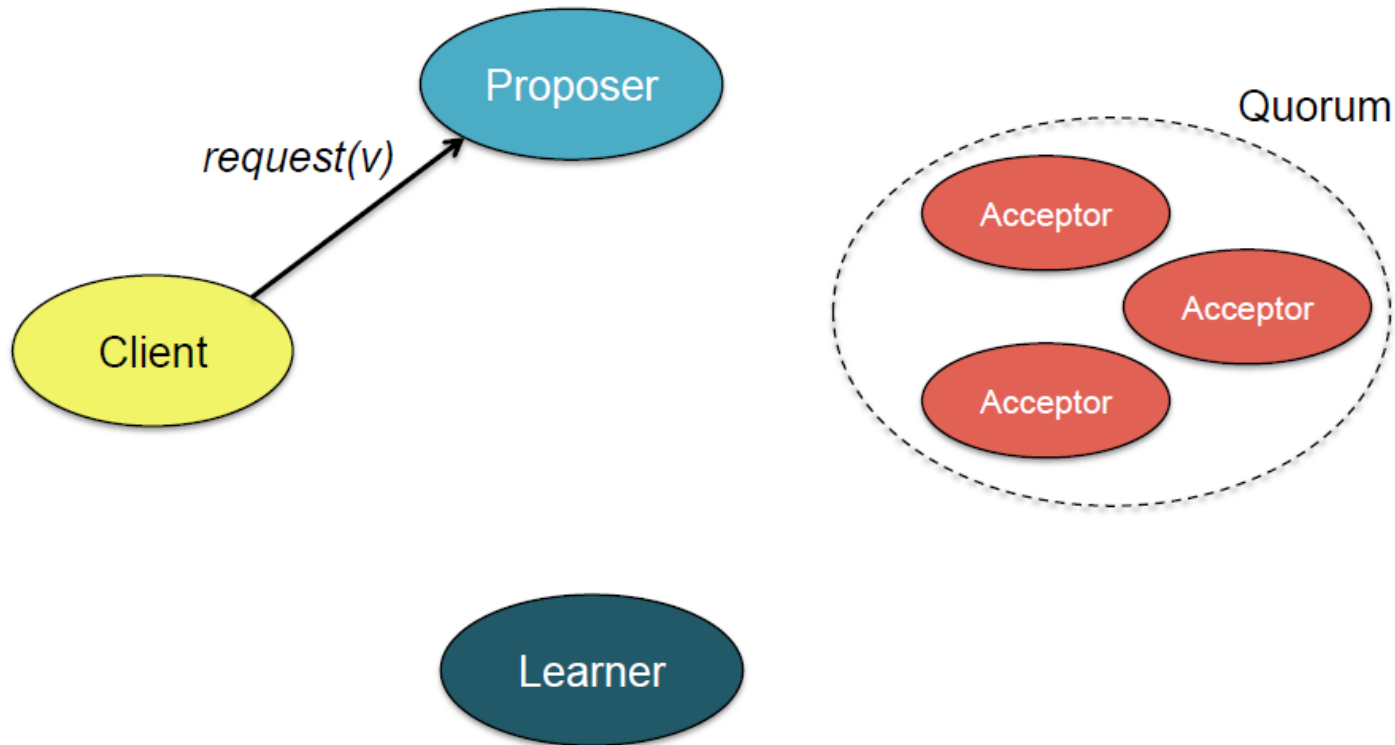
Ραχος εν δράση

- Ένας proposer εκλέγεται ως leader και δέχεται όλα τα requests

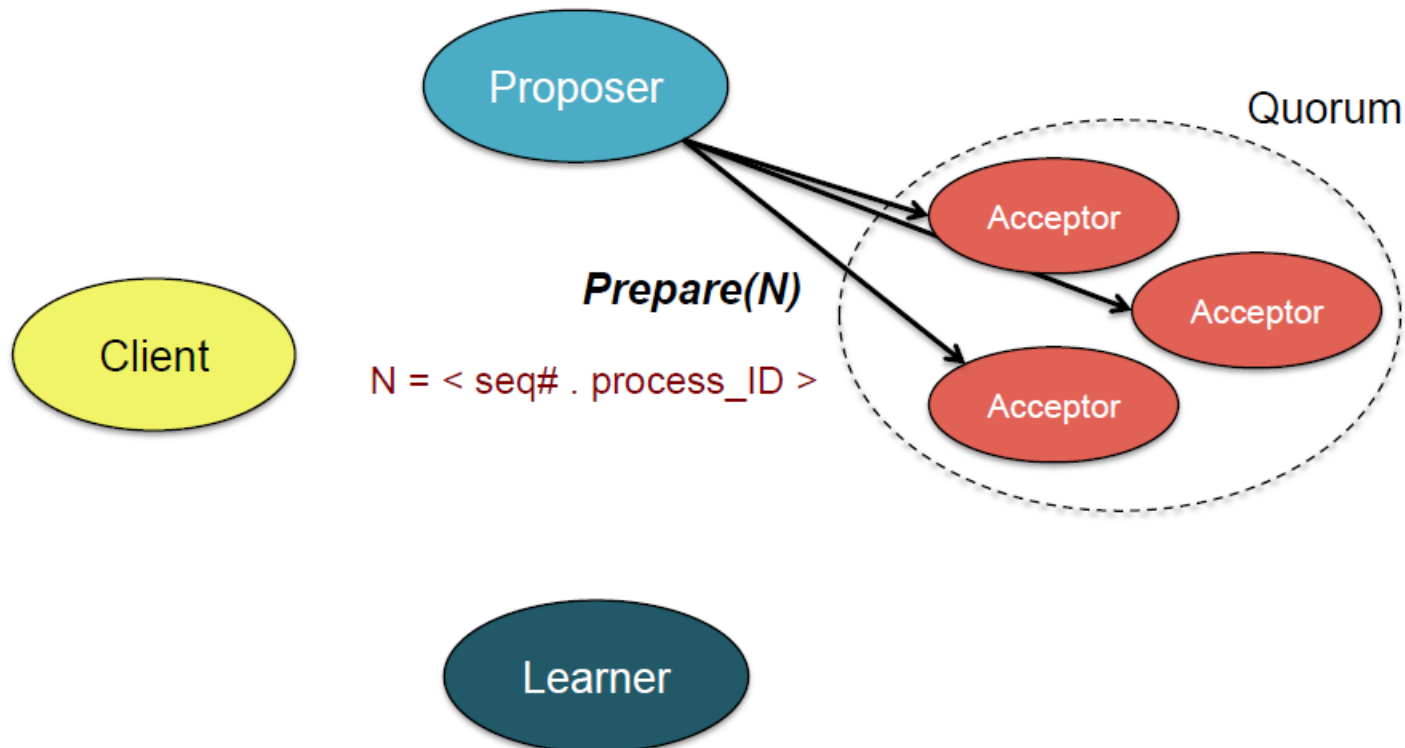
Phase 0

- Ο client στέλνει request στον proposer

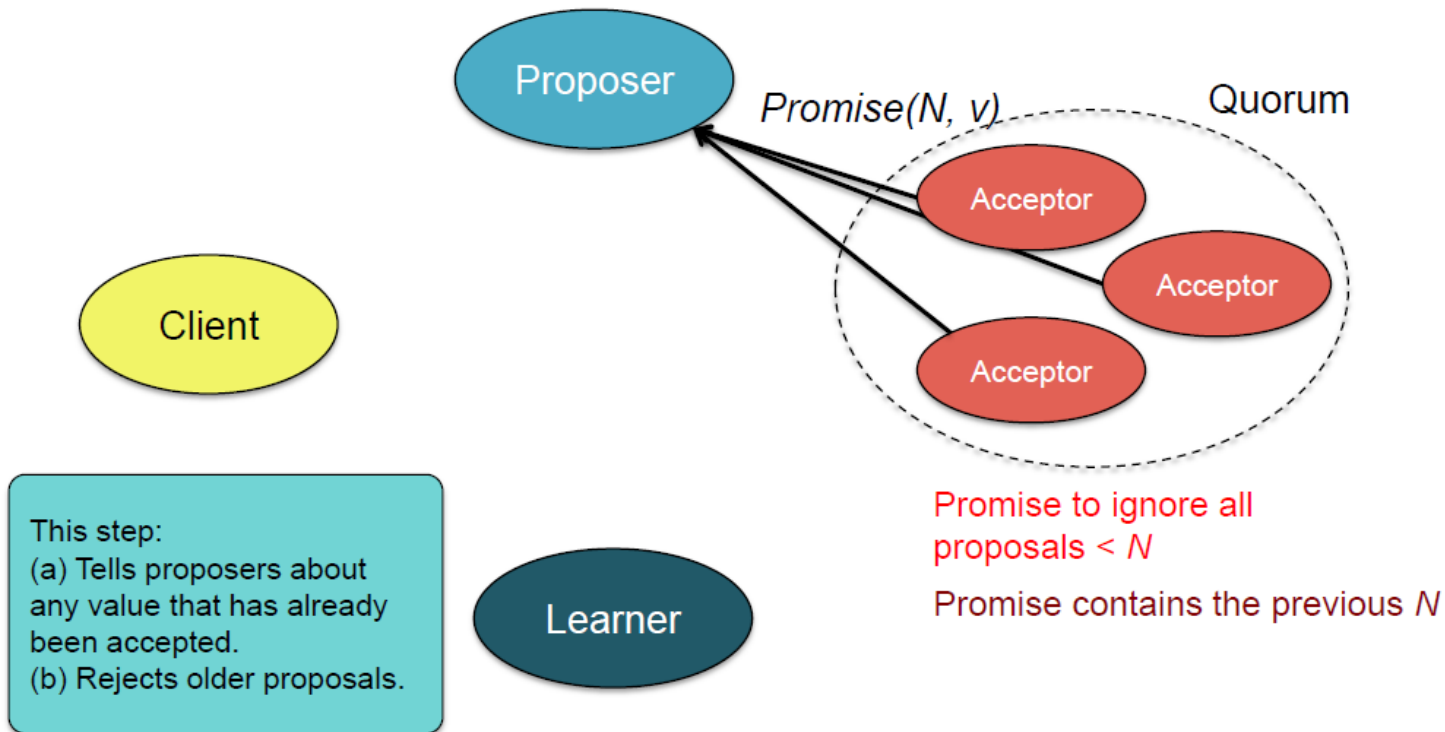
Phase 1a - PREPARE

- **Proposer:** δημιουργεί ένα *proposal #N* (*N λειτουργεί σαν χρονοσφραγίδα Lamport*), όπου το *N* είναι μεγαλύτερο από οποιοδήποτε προηγούμενο proposal number που χρησιμοποιήθηκε από τον proposer
- **Αποστολή σε quorum από Acceptors** (όσους μπορεί να προσπελάσει – σίγουρα πλειονότητα)

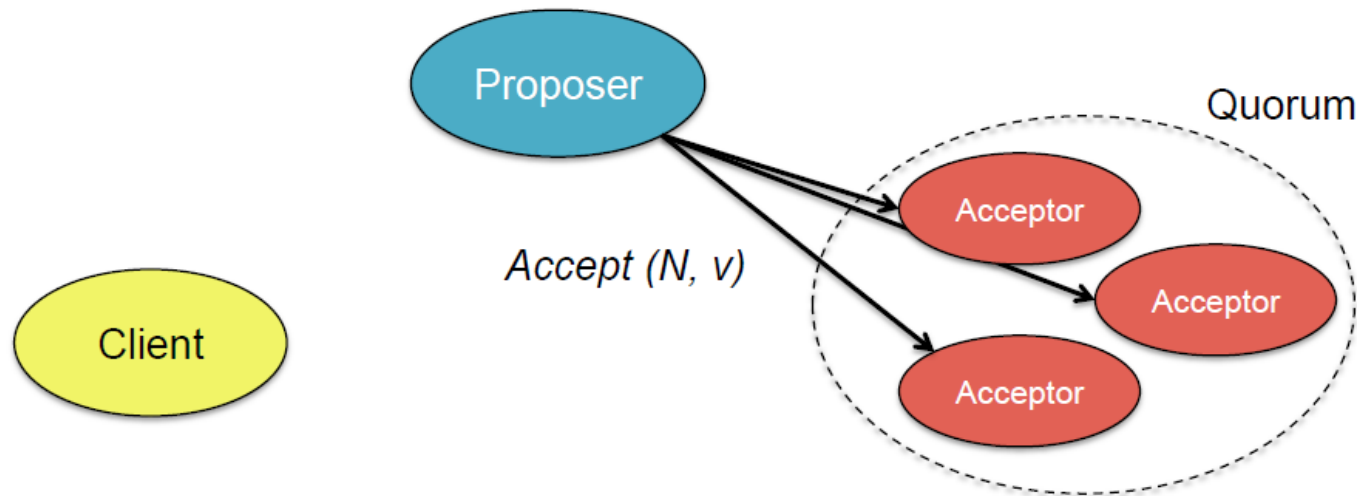
Phase 1a - PROMISE

- **Acceptor:** αν το ID του proposal > οποιοδήποτε προηγούμενο proposal
- Υπόσχεται να αγνοήσει όλα τα αιτήματα με ID < N και απαντάει με πληροφορίες για το πιο πρόσφατο proposal που έχει δεχτεί
- Αλλιώς το απορρίπτει

Phase 2a - ACCEPT

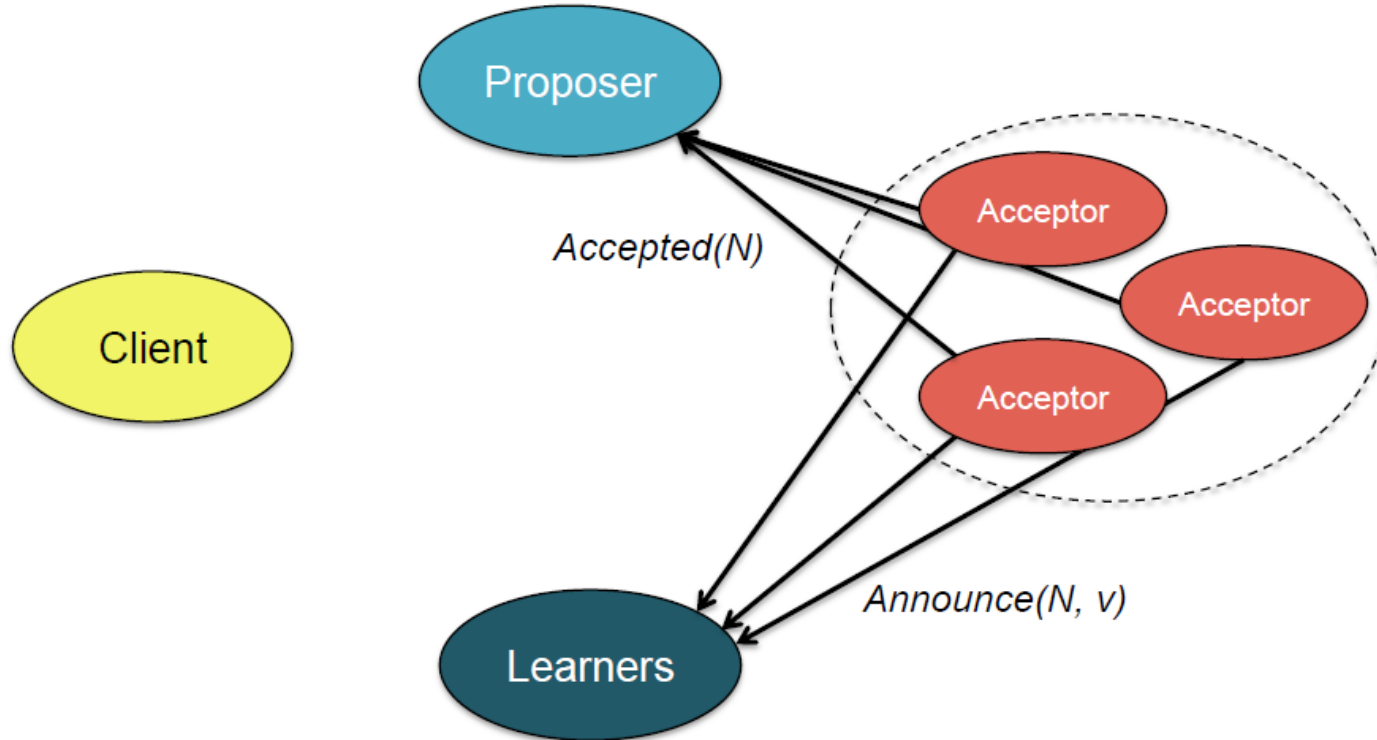
- Proposer: αν ο proposer λάβει υπόσχεση από την πλειονότητα
- Στέλνει *accept* στο quorum με την επιλεγμένη τιμή v
  - η τιμή που πρότεινε αρχικά, αν οι acceptors δεν είχαν κάνει *accept* σε καμία πρόταση στο παρελθόν
  - Η τιμή v για το μεγαλύτερο N που έλαβε από το promise των acceptors

If the acceptor returned any (N, v) sets then the proposer must agree to accept one of those values instead of the value it proposed. It picks the v for the highest N .

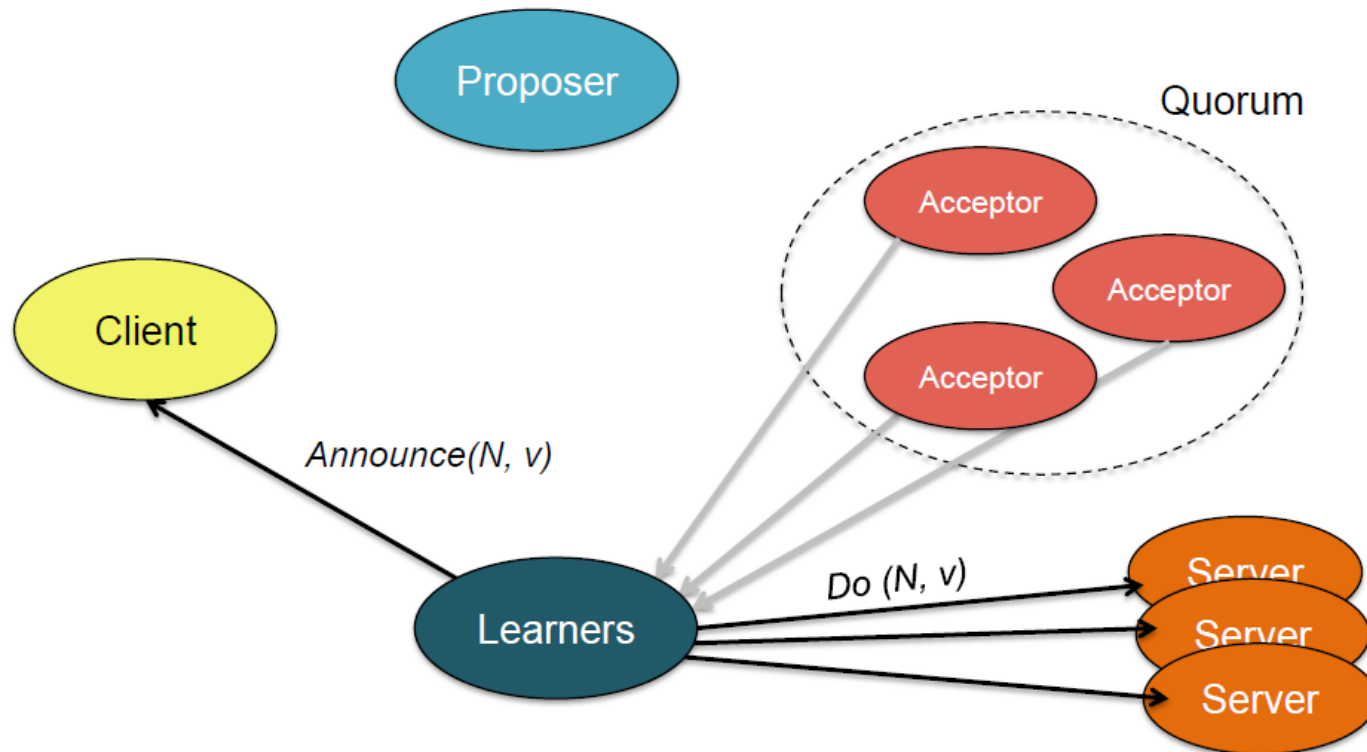
Phase 2b - ANNOUNCE

- **Acceptor:** Αν η υπόσχεση ισχύει ακόμα, ανακοινώνει την τιμή v
- Στέλνει μήνυμα *Accepted* στον *Proposer*
- Αλλιώς αγνοεί το μήνυμα (ή στέλνει *NACK*)

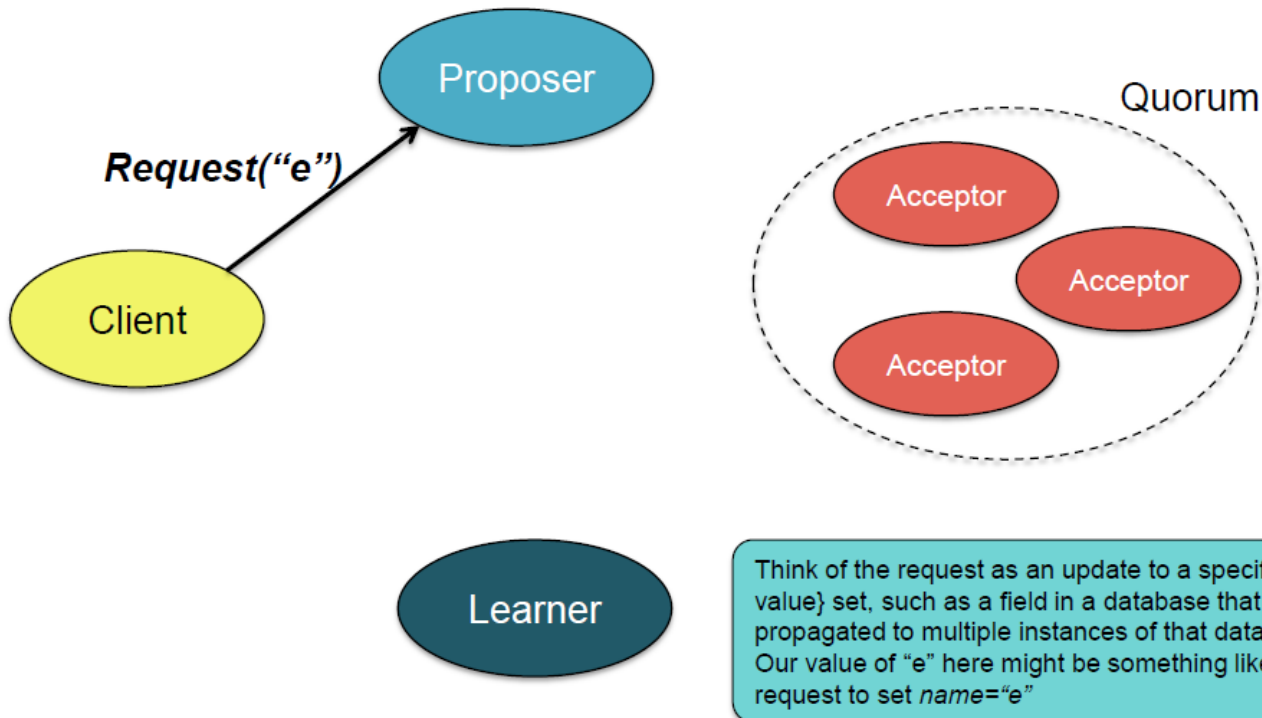

Phase 3

- **Learner:** Απαντά στον client και κάνει τη δουλειά που πρέπει

Παράδειγμα 1: phase 0

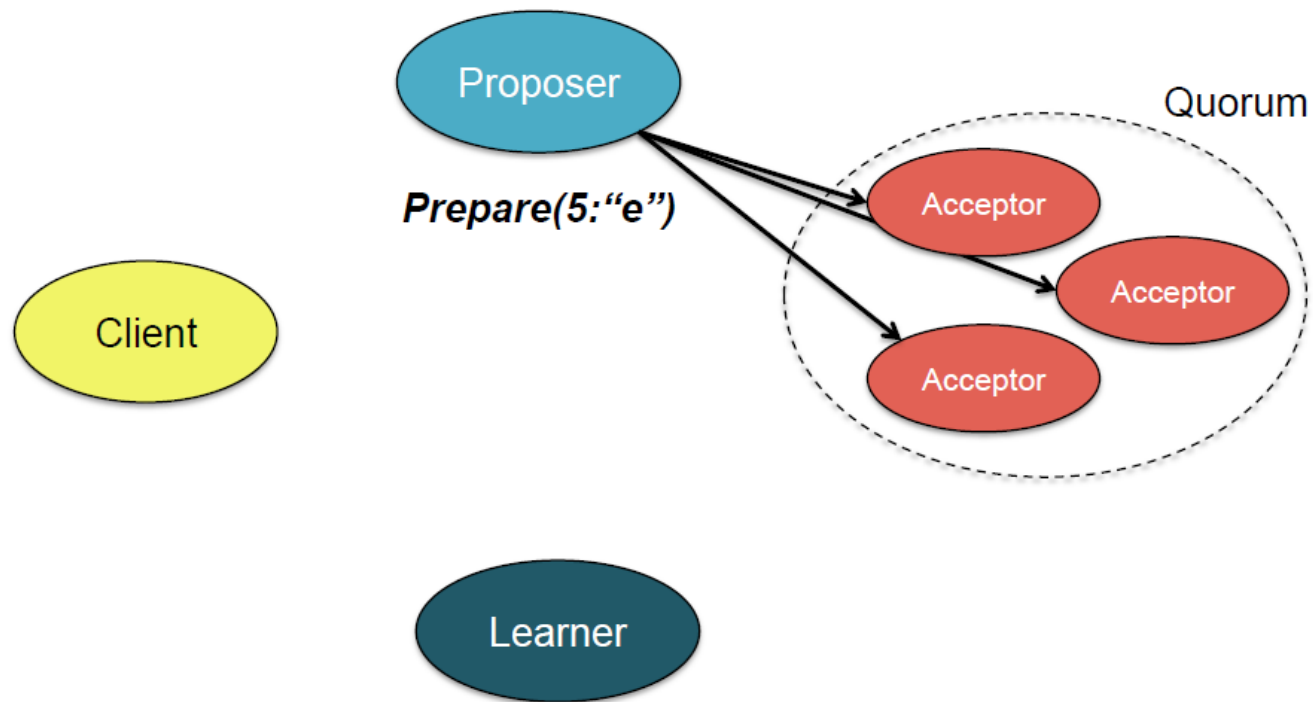

Think of the request as an update to a specific {key, value} set, such as a field in a database that may be propagated to multiple instances of that database. Our value of "e" here might be something like a request to set *name="e"*

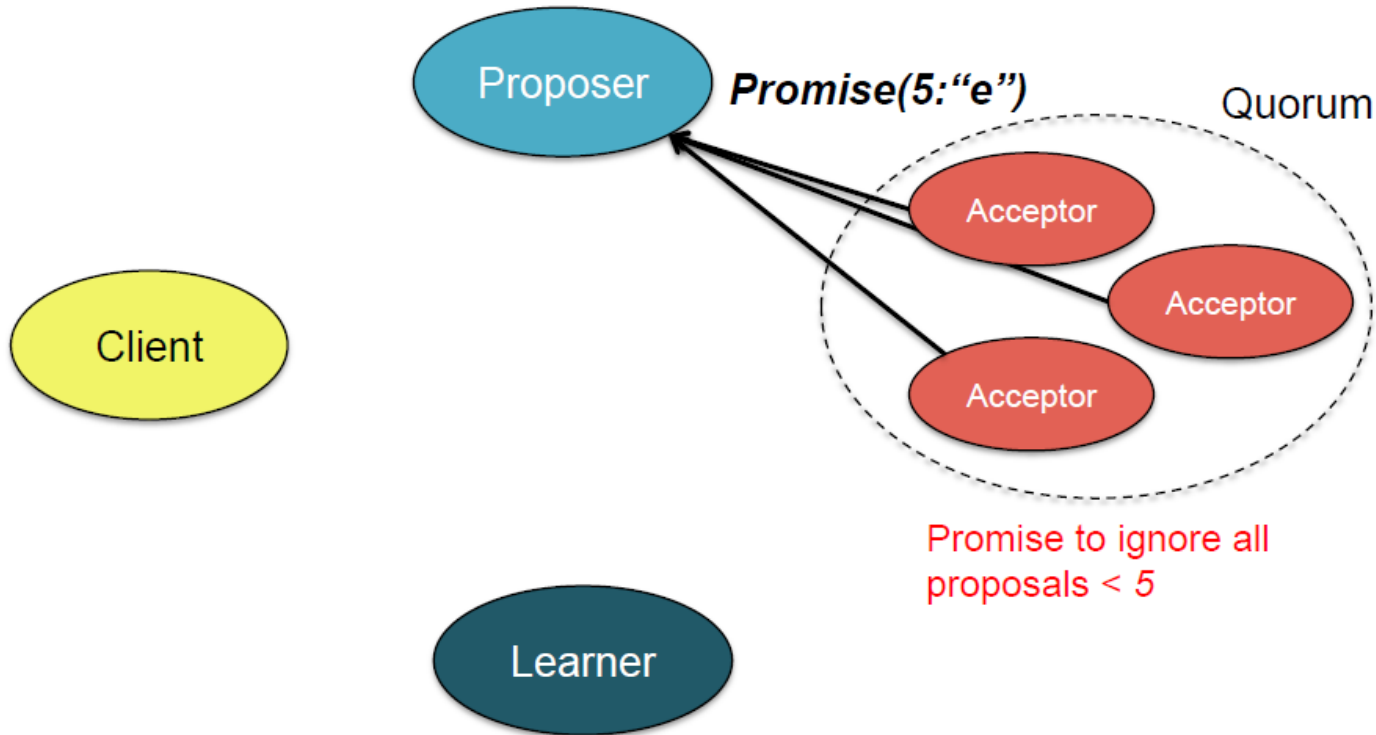
Phase 1a

- **Proposer:** διαλέγει id 5

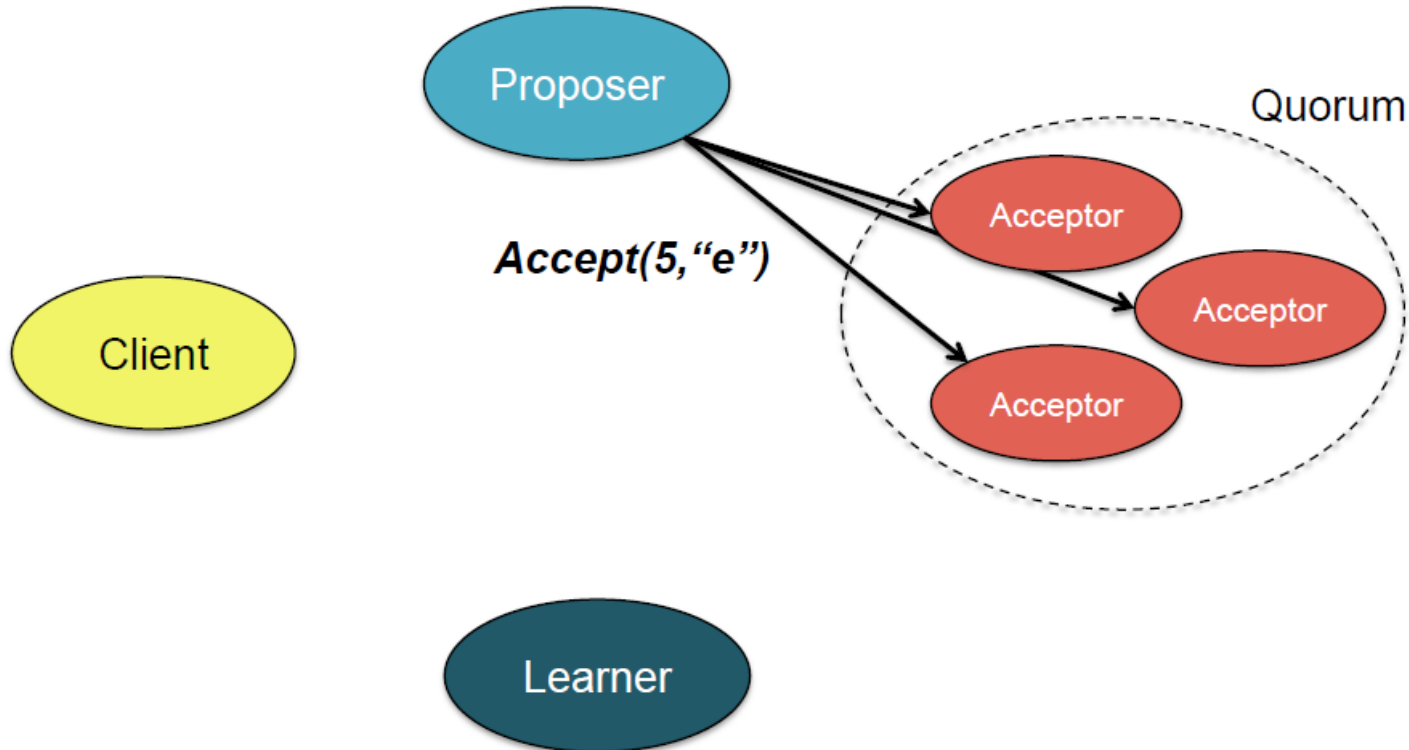
Phase 1b

- **Acceptor:** Αν το 5 είναι το μεγαλύτερο id που έχει δει, στέλνει υπόσχεση να μη δεχτεί μικρότερα ids

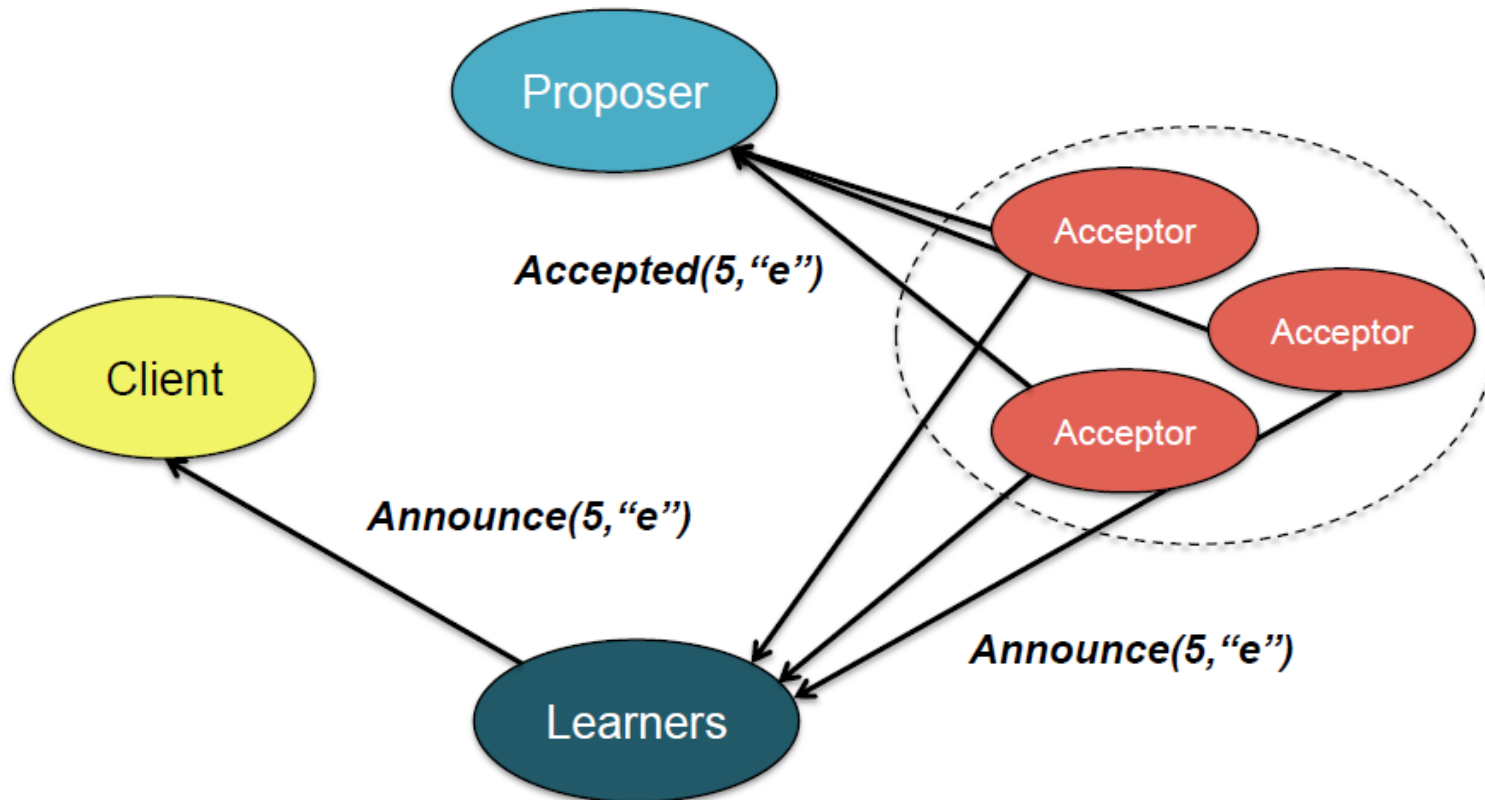
Phase 2a

- **Proposer:** λαμβάνει υπόσχεση από την πλειονότητα των acceptors
- Πρέπει να δεχτεί αυτό το <id, value>

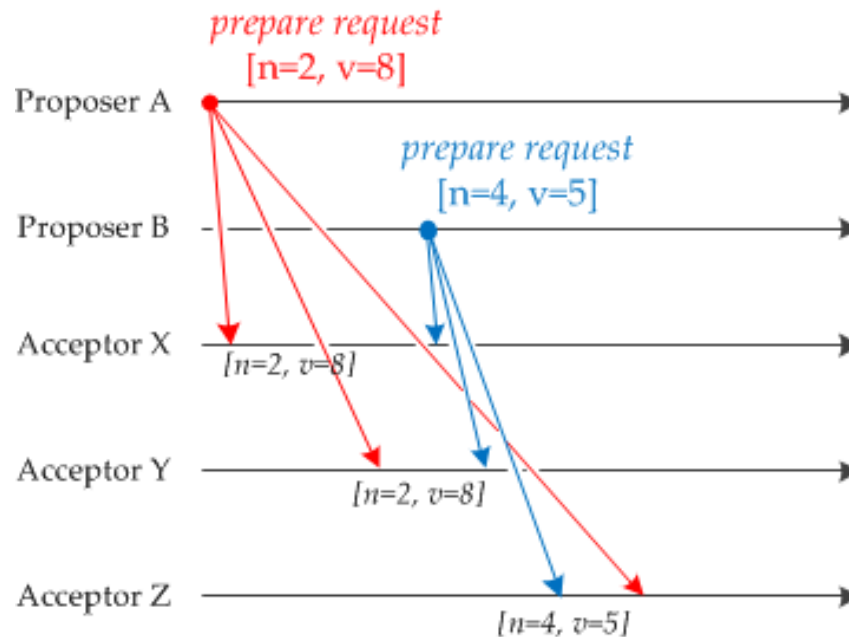

Phase 2b

- **Acceptor:** ανακοινώνουν απόφαση

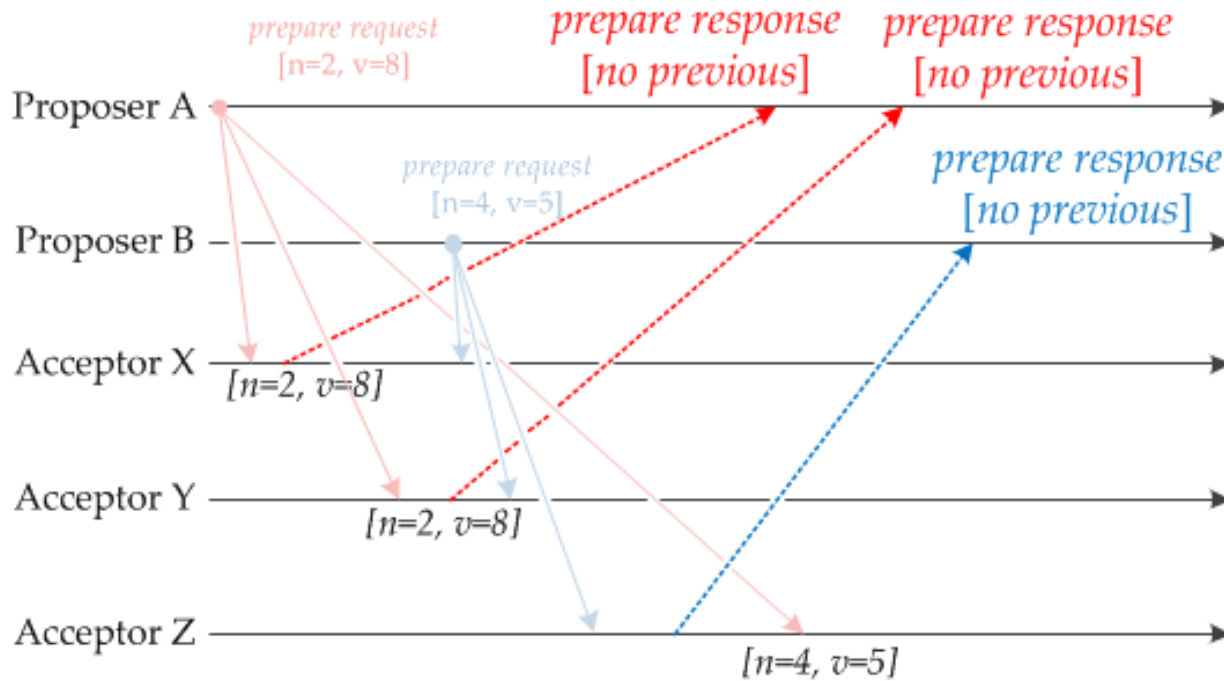

Παράδειγμα 2 – Phase 1a

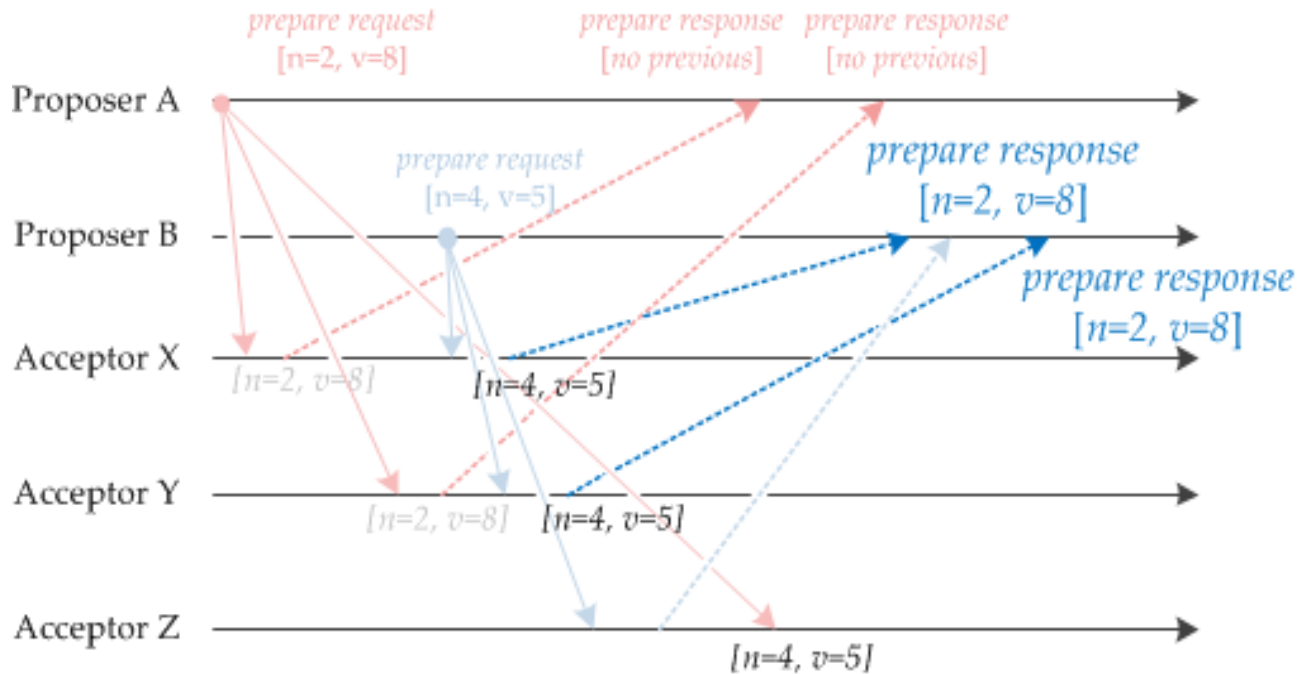
Proposers A and B each send prepare requests to every acceptor. In this example proposer A's request reaches acceptors X and Y first, and proposer B's request reaches acceptor Z first.

Phase 1b

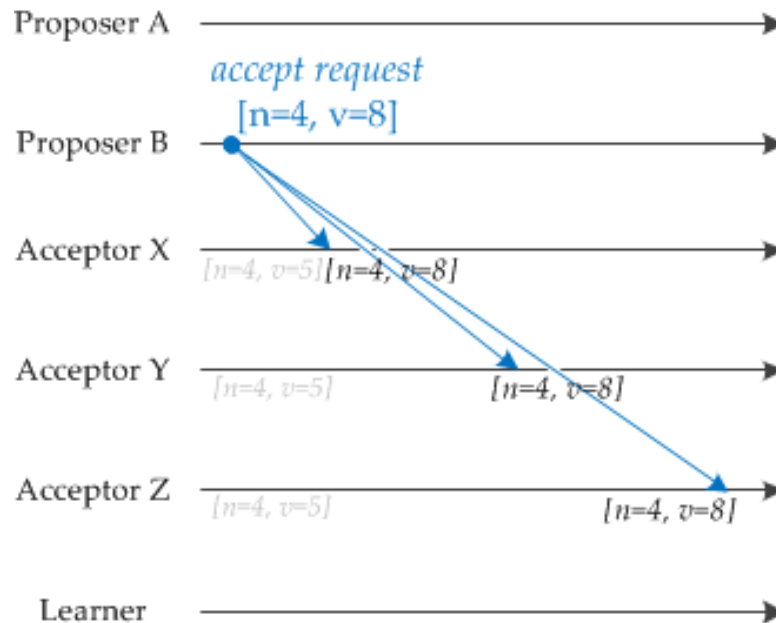
Each acceptor responds to the first prepare request message that it receives.

Phase 1b

Acceptor Z ignores proposer A's request because it has already seen a higher numbered proposal ($4 > 2$). Acceptors X and Y respond to proposer B's request with the previous highest request that they acknowledged, and a promise to ignore any lower numbered proposals.

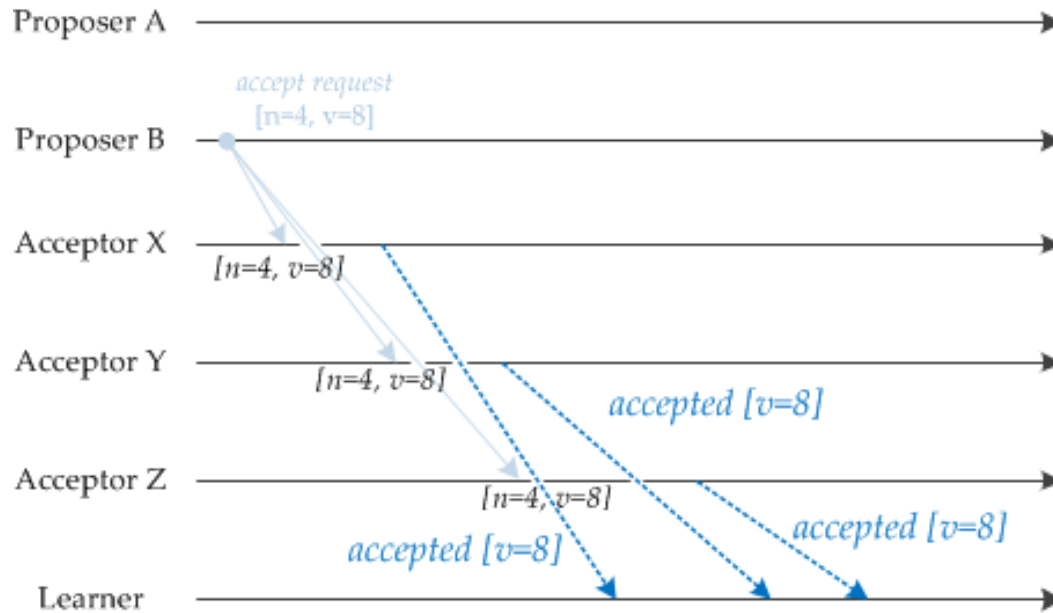
Phase 2a

Proposer B sends an accept request to each acceptor, with its previous proposal number (4), and the value of the highest numbered proposal it has seen (8, from [n=2, v=8])

Phase 2b

Συνέχισε να προσπαθείς

- Ένα proposal N μπορεί να αποτύχει γιατί
  - Ένας acceptor μπορεί να έχει δώσει υπόσχεση να αγνοήσει όλα τα proposals με id μικρότερο κάποιου $M > N$
  - Ένας proposer δε λαμβάνει quorum από απαντήσεις είτε στη φάση 1b είτε στη φάση 2b
- Ο αλγόριθμος τότε πρέπει να ξανα-ξεκινήσει με μεγαλύτερο proposal id

Επιμύθιο

- Το Ραχος μας επιτρέπει να διασφαλίσουμε συνεπή ολική διάταξη σε σύνολο από events
  - Events = εντολές, ενέργειες, ενημερώσεις κατάστασης
- Κάθε κόμβος θα έχει την τελευταία κατάσταση ή κάποια προηγούμενη εκδοχή της
- Χρησιμοποιείται σε:
  - Cassandra lightweight transactions
  - Google Chubby lock manager / name server
  - Google Spanner, Megastore
  - Microsoft Autopilot cluster management service from Bing
  - VMware NSX Controller
  - Amazon Web Services

Σύνοψη του Paxos

- Για να κάνεις αλλαγή στο σύστημα:
  - Λες στον *proposer* το *event* που θες να προσθέσεις
    - Αυτά τα αιτήματα μπορεί να συμβούν ταυτόχρονα
    - *Leader* = εκλεγμένος *proposer*. Δεν είναι απαραίτητος για τη λειτουργία του Paxos, αλλά είναι βελτιστοποίηση για διασφάλιση μοναδικής πηγής από αύξοντες αριθμούς στα *proposals*
  - Ο *proposer* επιλέγει το επόμενο *event ID* και ζητά από τους *acceptors* να το φυλάξουν
    - Αν οποιοσδήποτε *acceptor* έχει δει μεγαλύτερο *event ID*, απορρίπτει την πρόταση και επιστρέφει το *event ID* αυτό
    - Ο *proposer* προσπαθεί ξανά με μεγαλύτερο *event ID*
  - Όταν η πλειονότητα των **acceptors αποδεχτούν το proposal, τα event στέλνονται στους learners** για να αρχίσουν να ενεργούν (π.χ., να ενημερώσουν την κατάσταση του συστήματος)
    - Fault tolerant: χρειαζόμαστε $2k+1$ servers για k fault tolerance